

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 21. aprila 1920.

Cene inseratom: enostopna petlitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglaš po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Občni zbor Zveze ženskih društev na Koroškem.

V nedeljo, dne 18. t. m., se je vršil v Velikovcu redni občni zbor Zveze ženskih društev na Koroškem. Radovedni smo bili, kaj zamorejo ženske same. Vedeli smo sicer, da so Korošice zavedne, da so bolj zavedne, bolj požrtvovalne in bolj korajžne kakor moški, a tako veličastne manifestacije za Jugoslavijo nismo pričakovali.

Vreme zjutraj je kazalo na slabo, železničarji so štrajkali, o pravi agitaciji za shod se pa sploh ne more govoriti. Pa naše Korošice so dokazale, da se ne ustrašijo nobene zapreke, kadar gre za to, da pokažejo svetu, da hočejo biti Slovenke-Jugoslovanke. Kar je zagrešila železnica, to je nadomestil kmetijski voz, okrašen z zelenjem in s slovenskimi trobojnicami. Še nebo se je razveselilo teh navdušenih ženskih obrazov in je postalo vedro in jasno. Lepšega pomladanskega dne bi si niti želeli ne bili mogli. Kdor je videl to samozavest naših žen in mladenk, kdor je razumel ta ogenj v očeh: toliko nas je in ne bojimo se nikogar, ta je tudi že vedel, da bo pri glasovanju zmagal tisti, ki ima za seboj to zavedno in navdušeno množico. Ko bi bili gospodje od antante videli to veličastno manifestacijo našega ženstva, bi se bili prepričali, da je plebiscit na Koroškem samo potrata časa in denarja. Naše ženstvo se le odločilo za Jugoslavijo in Koroška je in bo jugoslovanska. (Natančno poročilo v zborovanju priobčimo v prihodnji številki).

Ženski tabor v Velikovcu.

Veliko sveta sem prehodil med vojno in videl sem res lepe dežele. Izmed vseh teh pa mi vendar Koroška najbolj dopade. Pa ne morebiti samo zato, ker sem bil tu rojen, ker je to moja domovina. Naša dežela je res ena izmed najlepših na svetu. V teh krajih prebiva krepko in zdravo ljudstvo. In to ljudstvo sem ljubil, zato nisem videl njegovih napak. Šele ko sem se lansko poletje vrnil iz ruskega ujetništva, sem spoznal, kako so naši ljudje narodno nezavedni. Samo iz

naše vasi bi vam lahko naštel kakih dvanajst gospodarjev, ki si iz samega strahu pred Nemci niso upali naročiti in brati „Korošca“ ali pa „Mira“. Tudi na shode niso prihajali, ker se niso hoteli zameriti Nemcem in nemčurjem. Se naših najbolj korajžnih fantov nisi pripravil do tega, da bi si bili pripeli na prsa slovenski trak in tako javno in s ponosom priznali, da so Slovenci. Pač pa so mirno gledali, če je kak nemčurski smrkolin nosil frankfurtarico. Večkrat sem že obupaval in sem se bal, kaj bo z nami. Pa zgodil se je čudež. Za ta čudež pa se imamo zahvaliti našim ženskim društvom.

Navaden kmetijski fant sem in znam samo to, kar sem se sam naučil. Zato pa tudi ne znam popisati, kaj sem čutil v nedeljo, ko je bil v Velikovcu ženski tabor.

Stal sem na Glavnem trgu in sem se kar čudil, koliko ljudi je prihajalo od vseh strani, peš in na vozovih. Nekateri so prihajali kar v procesijah in so prepevali lepe naše slovenske pesmi. Pa skoraj vsak je imel na prsih ali pa na klobuku slovenski trak, samo če ga je mogel kje dobiti. In tudi vozovi, in celo konji so bili okrašeni s slovenskimi zastavami. Še sanjalo se mi ni nikdar, da bom kdaj kaj takega videl v Velikovcu. Saj se pred vojno v Velikovcu skoraj nismo upali slovensko govoriti. Zdaj pa se ne bojimo ne pekla ne hudiča. Za vso to korajžo pa se imamo zahvaliti našim ženskim društvom, našim vrlim Korošicam. Bog jih živi!

Celovski »lintver« za Jugoslavijo.

Na Belo nedeljo so zbobnali celovski nacelni svoje ovce na Novi trg, da bi sešteli, koliko jih je še ostalo po enem letu nemškonacionalne gladovlade. Vreme je bilo lepo, shod pa tako slabo obiskan, da jih je lahko v resnici sram. Toliko ljudi pride na Novi trg tudi vsako drugo nedeljo. Pa še od teh, kar jih je bilo, niti četrtnina nima glasovalne pravice v coni B. Kar je bilo kmetov, so se večinoma pripeljali z dvema „ekstracugoma“ iz okolice Št. Vida, iz Krappfelda, Brež (Friesach), Trga (Feldkirchen), severne beljaške okolice, Špitala itd. Šentvidski „ekstracug“ je pripeljal tudi koroško deželno vlado v družbi dobro znane šentvidske druhalj. Kdor pri

tem pomisli, da ima Celovec sam 25.000 prebivalcev, ostala cona B pa samo malo manj, in primerja s tem številom število ljudi, kar jih je bilo ta dan na novem trgu (nekateri pravijo, da 3000, Nemci pa pišejo da 5000-6000), pač lahko sam vidi, da je to proketo malo. In če se pri tem pomisli, da so prišli nekateri Celovčani le iz radovednosti in poslušat godbo in petje, kakor so sami govorili, se vidi, da je bila blamaža popolna. Hoteli so napraviti manifestacijo, pa je bila le „Platzmusik“. Veliko ljudi je že odšlo, ko se je shod začel.

Na Novem trgu je viselo nekaj avstrijskih bander, nemške ni bilo nobene. Mislili so s tem loviti slovenske kmete iz okolice, pa nihče jim ni šel na te limanice. Kljub vsemu naporu govornikov, ki so ponavljali raz „Rainerhofs“ znane laži iz Štimate in drugih celovških cap, se ni posrečilo, da bi bili koga navdušili. Nekateri govorniki so kričali in tulili kakor biki, tako da so se jim ljudje že veselo smejali. Malo število kmetov, kar jih je bilo iz cone B, je odšlo, ko jih je začel neki govornik navduševati za rekvizicijo. Hajlali so samo člani pevskih društev, šolski otroci, najeti kričači in plačani „Dienstmanni“.

Marsikomu se je zdehalo, in predno je bil shod zaključen, je bil Novi trg okoli „lintverna“ že skoraj čisto prazen. Slišale so se različne zaničljive opazke, kakor: „Sedeti se ne more, stati je pa predolgočasno“, ali: „Z lažmi nas ne bodo nasitili, naj si gospodje ogledajo rajši v četrtek Novi trg, ko je vse prazno“.

Za nas je važno, da je ta fiasko videla tudi antantna komisija, ki si bo sedaj tudi ustvarila „lastno“ mnenje o „nemškem“ Celovcu in coni B.

Lintver je nevoljno migal z repom in sklenil, da bo glasoval rajši za Jugoslavijo, dasiravno so mu obesili na levo uho glasovnico za Nemško Avstrijo!

Koroški Slovenci in celovski shod.

Če še kdo dosedaj ni vedel, kaj hočejo nemški nacionalci in kako razumejo geslo „Koroško Korošcem“, shod v Celovcu na Belo nedeljo mu je to jasno pokazal. Tam ni bilo nič koroškega, tam je bilo „alles deutsch, alles preußisch“. Pela se je „Die

Wacht am Rhein“, ki nima s Koroško ničesar opraviti; „Deutschland über alles“. Zahteval se je „Anschluß an Berlin“ in ne „Anschluß an Wien“. „Kärnten ungeteilt“ jim je samo plašč, pod katerega skrivajo svoje hrepenenje po Berlinu, cesarju Wilhelmu, Bismarku in vseh tistih prenapetih ošabnežih, ki so pripravili in zagrešili svetovno vojsko. Saj njihova srca niso v Celovcu, ampak v Berlinu, v Nemčiji, v tisti Nemčiji, kjer še vedno ni miru, kjer še vedno kolje brat brata, kjer kažejo svojo visoko kulturo svetu z ognjem in mečem in s pobijanjem svojih lastnih državljanov, kjer se je pred kratkim dogodil slučaj, kateremu ne najdemo para pri najbolj divjih narodih na svetu, da je namreč podivjana druhal iztrgala lastnim oficirjem pri živem telesu roke in noge, samo ker niso hoteli z njimi tuliti. To poročajo nemški listi sami. Pfuj, takšna kultura! Sramota ljudem, ki se pajdašijo s takšnimi svinjami. Glantschnig, ali te ni sram, da si bil v njihovi službi?!

Kdor je v resnici Korošec, temu je moral ta shod odpreti oči. Celovec sam nam kaže pot. Celovec je glavno mesto Koroške in Celovčani se shoda niso udeležili, ker že predobro poznajo te nemške „Kulturträgerje“ in njihove zahrbtnje namene.

Zato naj živi jugoslovanski Celovec!

Pristopite k Jugoslovanski Matici!

Izdajalcem domovine.

Prejeli smo sledeči dopis in ga radevolje priobčujemo. Obenem pa prosimo, naj se oglase še drugi rodoljubi in odkrito povedo svoje mnenje.

Pod tem naslovom napisane besede št. 27. „Korošca“ so mi vzete naravnost iz srca! Koliko smo se trudili, žrtvovali in trpeli, da smo po raznih društvih budili narodno zavest in vzgajali značajne može in žene med koroškimi Slovenci, tega ne umeva nihče, kdor sam ni skušal. Vsakovrstne zapreke nam je delala v razpadli Avstriji oblast, ki je bila zvezana z nekulturnim nemškim nacionizmom. V potu svojih obrazov, od policije nadzorovani in zasledovani, v nemškem časopisju oblivani z gnojnico najgusnejšega obrekovanja, smo hodili na shode in prireditve naših izobraževalnih društev. Ako moremo biti danes trdno prepričani, da bo ljudstvo z ogromno večino pri glasovanju izjavilo, da hoče tja, kjer so drugi Slovenci, da noče več živeti v sužnjosti nemških nacionalcov, potem je to v veliki meri uspeh dolgoletnega dela in truda v naši izobraževalni organizaciji pod vodstvom S.K.S.Z. za Koroško, ki so ga vzajemno vršili vsi rodoljubi na Koroškem, vključno vsemu poniževanju in zaničevanju. Veselo je opazovati, kako danes mnogoteri, ki si v bivši Avstriji iz raznih razlogov niso upali javno nastopati, delajo za svoj narod.

Ako se zdaj kje res „množijo srboriti petelini, katerim je več za korist njihove stranke, nego za blagor

države in naroda“, ki iz kratkovidnega strankarstva skušajo rušiti preizkušene in zaslužne organizacije,* ki skušajo v strnjene vrste naših najbolj navdušenih mož in žena zanašati razkol, da bi morda dvignili prapor nove, pri nas neznane stranke, tedaj res ne zaslužijo v javnosti drugega imena ko „izdajalci domovine“ — in ako svoje srboritosti ne morejo brzdati niti do plebiscita, te naše največja manifestacije pred vsem svetom, le na dan z imeni! Ljudstvo naj sodi;

Vse naše sile pa posvetimo zdaj edino enemu cilju — glasovanju! Saj bo izpadlo ne samo ugodno, ampak sijajno, ako vsi, pa res vsi, združimo svoje delo v ta eni, edini namen. Ti zadnji tedni bodo vsakomur nudili priložnosti, udeležiti svoje zmožnosti. Porazdelimo si delo, saj ga je dovolj, nikar ne delajmo drug drugemu konkurence, ko je ni treba. To bi bilo le pogubno trošenje naših sil.

Prof. dr. Rožman, odbornik S.K.S.Z.

Gospodarstvo.

Kako se naj izvede agrarna reforma.

Na zborovanju zaupnikov Slovenske ljudske stranke v Ljubljani se je obravnavalo tudi, kako naj se izvede agrarna reforma v podrobnem, da bo ljudem kolikor mogoče veliko koristila, zlasti pa še revnejšim slojem. Predlagalo se je sledeče:

1. Agrarna reforma naj se izvede takoj.

2. Zemlja naj se pravično razdeli med one, ki jo bodo sami obdelovali.

3. Pri razdelitvi naj so upoštevajo zlasti kmetje, ki imajo premalo zemlje, kmetski posli in delavci, invalidi, dobrovoljci, ki so služili na fronti, vdove in sirote padlih vojakov. V pošttev morajo priti tudi izseljenci iz zasedenega ozemlja.

4. Posestva, ki bodo nastala na novo, ne smejo imeti več zemlje, kakor je more obdelati srednje velika družina.

5. Ustanovijo naj se stalni domovi, ki zagotavljajo kmetu vsaj najpotrebnejše za življenje.

6. Zato naj se določijo posebne komisije, v katerih naj bodo zastopani vsi stanovi.

7. Večji gozdovi naj se oddajo zadrugam, manjši pa naj se razdele med posamezne posestnike, tako da bo imel vsak kmet toliko gozda, kolikor ga potrebuje zase za steljo in drva.

8. Planinski pašniki naj preidejo zopet v last občin in zadrug.

9. Pri prodaji lesa pred končno agrarno reformo naj se upoštevajo pred vsem lesne zadrug, ne pa verižniki in navijalci cen.

Podjuna.

Ruda. Pri Jaknu na Rudi je zbiralšče krahiranih „folksverovcev“. Menda se hodijo k njemu tolažiti. Temu moža-

* Da bi kdo skušal rušiti dosedanje organizacije, nam ni znano. Pač pa se dogaja, da se ovira snovanje in delovanje novih kulturnih in gospodarskih organizacij, ki nikakor nimajo namena, slabiti že preobstoječih. (Op. ured.)

karju je greben posebno zrastle, odkar so se smeli folksverovci vrniti. No, gospod Jakl, saj to ni njihova zasluga, ampak zasluga naše vlade, ki jim je dovolila vrnitev. Vaša tolažba, da bo še pri nas „alles deutsch“, je za nič, v resnici bo le na vašo jezo „alles bindišt“. No, seveda, Vi bi že radi, da bi se vrnili stari časi, da bi smeli za Vaš žep rekvirirati, saj ste bili ud „Viehverwertung“ in najboljši prijatelj renegata Šumija. Rekvirirali ste seveda tudi samo pri Slovencih. Saj Vas dobro poznamo, saj se še spominjamo, kako ste grozili lani Slovincem, da jih boste dali aretirati, če ne bodo „tihi“. Hoteli ste biti kralj, Zepej naj bi bil samo minister.

Kedar boste tolažili Svoje ljubljene folksverovce, povejte jim tudi, da bomo že preskrbeli, da jim grebeni ne bodo preveč zrastli. Sproti jih jim bomo štucali. Ostali bodo odslej zmiraj le kopuni, petelini ne bodo nikdar več!

Tunel pri Pliberku. Požar je nastal v petek po noči pri pd. Haleju. Hiša je pogorela do tal, ker je bila lesena. Zgorela je tudi živina. Ljudje so se komaj rešili.

Božji grob. Na velikonočni ponedeljek se je vršil v narodni šoli ženski shod. Govorila je gđc. Prušnik iz Žel. Kaple o namenu ženskega društva in nalogah, ki jih naj izvrši. G. nadučitelj Močnik je poudarjal važnost žene v socialnem oziru.

Libuče. G. Urbanc in naduč. Močnik sta minulo nedeljo na shodu slikala na podlagi avstrijskih listov sedanje politično stanje in razmere v Avstriji. Kdor še sedaj ne sprevidi, kako se godi Avstrijcem, ko nemški listi že sami tožijo in jamrajo, tega naj bi naše oblasti pač poslale v avstrijski paradiž!

Pliberk. V noči od 5. do 6. aprila so prekročili „trije tički“ v gostilni „Pri lipi“ v Drveši vasi. Ko so šli potniki k jutranjemu vlaku, so ti ponočnjaki uganjali svoje komedije na travniku pred gostilno ter smešili cerkvene obrede. Menda je bil eden Breznikov iz Šmarjete, drugi Jezernikov kovač iz Drveše vasi, tretjega naj pa išče oblast. Gostilničar Primoschitz je seveda strasten nemčur.

Pliberk. Občni zbor kmetske podružnice za Pliberk in okoličico se je vršil dne 28. marca v Nar. domu v Pliberku. Podružnica je štela lani 136 članov, letos pa 123. V občini Bistrica ustanovijo lastno podružnico. Odbor se je posvetoval v štirih sejah. Za kmetske hčerke se je vršil 10-tedenski gospodinjski tečaj, ki se ga je udeležilo 18 deklet. Bili sta tudi dve poučni predavanji. V Šmihelu je bilo predavanje o sadjereji. Odbor je preskrbel za svoje ude sadnih drevesc, umetnega gnoja, krompirja za seme, bencina in olja. Živinske soli in semena še dosedaj ni bilo mogoče dobiti.

Dohodkov je imela podružnica 4521 kron 69 v, izdatkov 2409 kron 78 v, prebitka je torej 2111 kron 91 v. Gospodinjski tečaj je stal 187 kron 30 v.

Za občni zbor Kmetijske družbe so izvoljeni: Štefan Kralj, Dolgo Brdo; Štefan Breznik, Pliberk; Lojze Milač, Blato.

Vsi navzoči člani podružnice so se izrekli za to, da je treba licenciranje plemenskih bikov zopet uvesti. Prosimo okrajno glavarstvo, naj čimprej ukrene

primerno. V posvetovalni odbor so izvoljeni: Matevž Plešivčnik iz Nonče vasi, Karl Kristof iz Žvabeka, Anton Močilnik, živinozdravnik v Pliberku, in Štefan Kralj iz Dolgega Brda.

Na razgovor je še prišlo: Težkoče svinjereje manjših posestnikov v Pliberku, zveza kmetijskih podružnic za sodni okraj, samovoljno zapuščanje službe po poslih, dodelitev več žrebecev in izvedba agrarne reforme.

Naduč. Močnik je pojasnil, kako je treba rabiti umetni gnoj, posebno apneni dušik.

Pliberk. Od veselja in radosti je utripalo srce grofovemu oskrbniku Kronenfeldu, ko so nas zapustili slovenski vojaki. Večkrat smo slišali, kako je že šinfal nanje. Zato pa prav pridno hvali nemške barabe, ki so lani ropali in kradli pri nas. Gliha vkup štrih. Gotovo se mu predobro godi, saj dobi 1½ kg sirovega masla na teden in debelega prašiča na leto, svojim služabnikom pa da komaj pol kile zabele na mesec. Zakaj ne gre v Nemško Avstrijo, ko je tako dober gospodar? Pa no, Kronenfeld in Mondl sta grofova — bogova.

Škocijan. Zveza ženskih društev na Koroškem nam je poslala 40 kosov različnih oblačil za uboge otroke. Žensko društvo ji izreka tem potom pri srčno zahvalo za izdatno pomoč.

Galicija. Umrla je dne 13. t. m. posestnikova žena Barbara Plantev iz Vilštanja. Kako je bila rajna med nami priljubljena, je pokazal njen pogreb, ki se je vršil v četrtek, dne 15. t. m. Rajni mladi materi kličemo: Na svidenje nad zvezdami.

Žel. Kapla. Tu je umrl Ivan Dovjak, črevljarski mojster in hišni posestnik. Takorekoč v rokah zdravnika, pri katerem je iskal zdravila, je pa umrl posestnik in voznik Miha Dovjak, pd. Kutl. Žalujemo rodbinama naše sožalje!

Žel. Kapla. Večina naših folksoverovcev se je vrnila. Dosedaj so bili dostojni, kar je edino prav. Miru želimo vsi.

Št. Štefan pri Velikovcu. Slovenskim častnikom in vojakom kličemo pri odhodu krepek: Bog Vas živi in na skorajšnje svidenje!

Ponikva. Strasten nasprotnik Jugoslavije je tukaj oče Kunc. Huđuje se, da ne zapustijo naši Koroške. Pravi, naj hudič vzame Jugoslavijo in kapucinarje (duhovnike). Če le ne bo njega vzeli!

Velikovec. V soboto, dne 17. t. m. je praznoval naš general Maister svoj god. Kako ljubi velikovsko prebivalstvo svojega generala, rešitelja in branitelja, o tem je pričala tudi podoknica, ki so mu jo priredili Velikovčani v petek zvečer. Pevci so mu prav lepo zapeli več primernih pesmi, med drugimi tudi obe naši himni: „Lepa naša domovina“ in „Bože pravde“. Gospod general se je ginjen zahvalil pevcem in zbranemu ljudstvu ter izrazil svoje prepričanje, da ni več daleč čas, ko se bosta naši himni razlegali povsod, koder živijo Slovenci.

Velikovec. V soboto, 17. t. m. je bila v župni cerkvi slovesna služba božja za jugoslovanske in zavezniške vojake, ki so žrtvovali svoje življenje, da so strli moč Nemcev in obvarovali svoje narode nemškega suženjstva. Cerkveni obredi so se nadaljevali na pokopališču.

Velikovec. Ob priliki ženskega tabora so se naši velikovski Nemci, kolikor jih je pametnih, obnašali zelo dostojno. Razume se pa samo ob sebe, da je v Velikovcu tudi precej nemških in nemčurskih barab, ki se ne morejo sprijazniti s tem, da je Velikovec sedaj slovenski. Porabili so tudi to priliko, da bi rogovili in izzivali. Toda naleteli so slabo, kajti že vsak preprost kmetski fant se danes že zaveda, da smo na tej zemlji mi Slovenci gospodarji.

Pripetilo se je par slučajev izzivanja od strani nemčurske bande, omenimo pa samo sledeče: Dva velikovska smrkovca sta šla po trgu z nemško avstrijskim trakom. Pristopi k njima slovenski fant in zahteva naj takoj odstranita izzivajoče trake, ter zažugal, da se jima zna sicer kaj neljubega pripetiti. In traki so izginili s klobukov, pobalinčka pa v neko vežo.

Proti večeru se je peljalo po trgu več naših fantov. Poslavljali so se od nas z navdušenimi „živio“ klici. Na bližnji klopi sta sedela dva nemčurčka in začela pri tem hajlati od jeze. Naši so takoj ustavili voz. planili nad oba smrkovca in jo pošteno naklestili s palicami. S palico se pač najlažje ohladi prevroča nemška kri.

Grebinj. Dne 11. t. m. smo uprizorili igro „Domen“. Dvorana v Nar. domu je bila nabito polna. Prišli so večinoma kmetje iz Grebinja in okolice, ki so se že čisto navadili na naše prireditve in jih radi obiskujejo. Čisti dobiček se je porabil za nabavo knjig in za podporo siromašnim šolarjem.

Grebinj. Tomaž Marija, pd. Valant, Winkler Roza, pd. Hofmüller, in Melhijor Jernej, pd. Frice, so osumljeni, da so se na veliko soboto zvečer udeležili nemčurskega hujskanja. Opozarjamo oblasti, da stvar preiščejo. Kaj bi bili Nemci napravili s Slovenci, če bi bili za časa nemške okupacije tulili po Grebinju, kakor delajo oni sedaj?

Slišali smo tudi, da je pri kresu na velikonočno soboto hujskal neki Smole Ivan, hlapec pri Kovaču. Priganjal ga je Dular Ivan iz Plankenštajnerjeve koče, stražil je pa Pavel Gorencel, pd. Miheu. Čakajte tički, vam bomo že posvetili! (Kdaj pa? Ured.)

Najbolj se je pa izkazala žena Loidnova, ki se je ustavljala celo stražniku, ki je ukazal, naj se ogenj pogasi. Drugi razgrajali so bili Loidl s sinom in hčerjo, Rossnegger in sin, ter Gregor Sive iz Grebinja.

Loidlovka je kričala, da so prišli Slovenci na Koroško jest nemški kruh, in šuntala druge, da so peli hujskarske pesmi. Tej baburi bo treba res stopiti na jezik. „Das deutsche Hohelied“ bo morala sedaj na vsak način peti v Velikovcu, ko bo pihala kašo.

Če bodo pa še kedaj hujskali, prepustimo grebinjskim slovenskim fantom, da jim malo ohladijo prevročo ljubezen do mame Germanije. (So prezaspani za to! Ured.)

Grebinj. Dne 4. t. m. se je zbrala nemčurska banda pod vodstvom Gregorja Sivtz, Loidnovega sina in Rossneggerjevega študentka pri Birnbaumerju in je tam hujskala in razgrajala. Nazaj grede so kričali in tulili nemške pesmi. V Grebinju so šli potem v gostilno Resch. (In zavedni Slovenci ste to mirno opazovali, seveda! Ured.)

Grebinj. Sin baronovega nadgozdarja Loidlna neumorno obiskuje bivše folksoverovce. Nedvomno jih pripravlja za boljševisko agitacijo. Svetujemo grebinjskim slovenskim fantom, naj temu pobiču, kjer se bo pokazal iz hiše, pokažejo zopet pot domu. Leskovka ali vrbovka se takšnim pobalinom dobro prileže. Treba bo tudi pozvati na odgovor očeta, ker sin gotovo dela po njegovem naročilu. Mater pa itak poznamo. Dasiravno je hči slovenskih starišev, je vendar strašno zagrizena „Nemka“. Lansk leto je pljuvala na naše ujete vojake in jih zmerjala tako grdo, da se je še nemškim vojakom gabilo in so jo napodili. Ali je ni sram, da daje take vzglede svojim otrokom! (Se upa ta žena še iz hiše? Ured.)

Trušnje. Žensko društvo občine Važenperk se iskreno zahvaljuje Zvezi ženskih društev na Koroškem v imenu obdarovanih za poslano obleko in obuvalo.

Št. Vid pod Juno. Tovariš iz Celovca mi piše dne 30. marca dobesedno tako le: „Wünsche Dir Appetit zum Reindling und Geweihtem! Ich werde sehr traurige Ostern haben; werde froh sein, wenn ich ein Brot ohne allem haben werde.“ Jaz sem mu na to odgovoril: „Stimmet alle für Jugoslawien, dann werdet auch Ihr nicht bloß Reindling und Fleisch, sondern auch Speck, Fett und guten Tabak haben.“

Torej vidite, da v lačnem Celovcu nimate nič iskati. Ne silite v prazno skledo, ker bliže vas stoji polna. Na dan glasovanja, ko bo sicer nekrvava, pa največja in odločilna bitka za Koroško, bodite vsi trezni in pravični! Zmagati mora pravica in nobeden izmed nas naj ne bo štet med krivične!

Rož.

Št. Gandolf. Zadnjič smo se pogovarjali, kdo bo vse glasoval za šmarješko republiko, in glej ga zlomka, precej jih je. Gvišni so Fiki, Šajsla, Flajnka, Kvančca, Pušca, Mežnarca, Juri in Tičla. Kar je, to je, šmarješka republika se zmiraj veča. Če bom zvedel še za druge, vam bom pa hitro poročal.

Ilovje pri Kotmarivesi. Tudi pri nas smo dobili iz Celovca moža nemškutarskega mišljenja, ki je začel izvrševati tukaj svojo veliko opekarsko obrt. Kruh jugoslovanski mu dobro diši, opeko prodaja za jugoslovanski denar, delavce plačuje pa z nemškim. Za enkrat ga samo vprašamo, kaj vendar misli, s čim naj živi delavec? Kaj porečejo k tej goljufiji naše oblasti?

Kotmaraves. Mislim, da se ne bom mnogo motil, če trdim, da še v Kotmarivesi ni bilo takega shoda, kakor smo ga videli in slišali na Belo nedeljo pri Marinjaku. Prišlo je skoraj vse. Nekaj radovednežev, ki se nas menda bolj boje ko sramujejo, pa je od vseh strani vleklo besede na uho. Hudega niso slišali ničesar. Shod je vendar imel namen, odpreti srca vsem tistim, ki se še do danes niso mogli odločiti, komu bodo dali glas v odločilnem trenutku. Poslušalci so se enkrat smejali na vse grlo, nato pa zopet brisali rosne oči. Vsak pa je rekel: „Lepo je bilo, kaj takega še nikdar nismo slišali“. Da je temu res

tako, pričajo že imena Čemer, Grafenauer in Arnejc. Na shodu je zapel nekaj pesmi tudi slavnoznani kvartet Dr. Rozine iz Ljubljane, ki je isti večer gostoval v Borovljah. Ko pišem te vrstice, imam le eno željo: Vi vsi, ki so vam veselja žarele oči do lepe slovenske besede, ne pozabite krasnih nauk, ne pozabite svoje slovenske matere in ne njenega jezika! Matere, očetje, fantje in mojdenci, ostanite trdni, zvesti in nepremagljivi in ne ležite Nemcem in nemškutarjem v r... , kakor je rekel Grafenauer. Tudi Lonči je bila zopet pridna, takih otrok bi potrebovali več.

Kotmaraves. Na Plešivcu se je poročil Gabriel Kesnar, pd. Jarc z Anico Modrič — Bodovnikovo v Brdeh. Mladi Jarc je izmed štirih bratov edini prišel živ in zdrav iz nemškega klanja. Slovenski gasilci so njemu prveinu skazali čast pri poroki. Mlademu paru želimo mnogo sreče v novem stanu!

Iz drugih krajev naše države.

Guštanj. Ko so bili lansko leto pri nas Nemci, se je posebno trudila zanje Marija Brundula. Hodila je vsak dan k Likobiču, kjer so stali nemški kanoni, navduševati nemške vojake, naj dobro streljajo po „Čuših“. Ko so potem zopet zmagoslavno prikorakali nazaj Slovenci, je tudi Miciki odbila ura veselja. Morala

je z drugimi vred popihati iz Guštanja. Nemške strdi se je hitro nalizala, želodec jo je prignjal domu, pa srce je pozabila v Avstriji. Zato pa še sedaj agitira in hujska okrog. Lahko ji, srce ima tam, želodec pa tukaj, lakote ji ni treba trpeti. Micika, nekaj ti povemo: Če ne pustiš nas Slovencev v miru, ti bomo naštel vse tvoje grehe in — potem se ti bodo ljudje smejali.

Politične novice.

Papež blagoslavlja Jugoslavijo.

Jugoslovanski poslanik pri Vatikanu Dr. Lujo Bakotič je bil pred kratkim sprejet pri papežu v avdijenco. Papež je omenil našemu poslaniku, da je nova država pridobila s Hrvatsko in Slovenijo dva bisera, kajti prebivalci teh dežel so po večini katoličani. Papež je trdno prepričan, da bodo katoličani v novi državi srečni, in je blagoslovil našega kralja, prestolonaslednika in celo kraljestvo.

Koroški oče in koroška mati, sta že naročila svojim otrokom priljubljeni mladinski list „Mlado Jugoslavijo“?

Podpirajte Jugoslovansko Matico!

Dražbeni oklic.

Da se dvigne solastnina Vincenca Cucher iz Loma in Katarine Schlatte iz Loma na zemljišču vl. št. 27 k. o. Lom bo dne

31. maja 1920 ob 14. uri na licu mesta v Lomu na podstavi odobrenih pogojev dražba sledečih premočnin:

Zemljiška knjiga: Velikovec, vlož. št.: 513 k. o. Lom,

označba neprimičnin: hišna št. 36 v Lomu ob občinski cesti kake tri minute od cerkve v Lomu z gospodarskimi poslopji stavb. parcela št. 76/2. 134. 135/1, 135/2, 135/3 in vrtom parcela št. 1020, 1036, 1034, 1043, ter z njivami, 5 travniki, 11 pašniki in 11 gozdnih parcelami v skupni izmeri 32 ha, 93 ar, in 12 m².

cenilna vrednost: 72.000 k,

izključna cena: 72.000 k.

K neprimičnin spadajo sledeče pritlikline: Več glav živine in gospodarskega orodja v skupni vrednosti 19.638 K. ki je zapopadena v zgorajšnji izključni ceni.

Pod izključno ceno se ne prodajo.

Ker se vrši dražba, da se dvigne solastnina, ostanejo stvarne pravice in bremena na prodanem zemljišču, ne oziraje se na kupno ceno v moči.

Dražbene pogoje in listine, ki se tičejo neprimičnin zemljiškoknjižni izpisek, hipotekarni izpisek, izpisek iz katastra, cenilvene zapisnike i. t. d. smejo tisti, ki žele kupiti, pogledati pri spodaj označenem sodnem oddelku med opravičnimi urami.

Okrajno sodišče Velikovec, odd. I.

Širite povsod „Korošca“!

Pozor!

Kmetje!

Pozor!

Za ovčjo volno,

oprano in neoprano, plačuje najvišje cene obče znani krojač in trgovec z volno Jakob Senica, pos. št. Danijel p. Prevalje. Prepričajte se!

Resna ženitna ponudba.

Posestnikov sin, 29 let star, skromen zdrav, dobrega srca, z lepimi dohodki, vaje kmetijstva se želi seznaniti s čedno kmetjsko hčerjo ali mlado vdovo s primernim premoženjem, ki bi bila vajena kmetijstva ali gostilne. Tudi se priženi na boljšo gostilno ali posestvu v lepem in mirnem kraju. Samo resne ponudbe, če mogoče s sliko, ki se takoj vrne, na upravnistvo „Korošca“ pod „Dobro srce 1920“. Tajnost zadržana.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)

Tesan les (smrekov, jelkov, borov)

Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)

Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)

Drva (trda in mehka)

Stoječi les v gozdu

Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (Interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.

Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno.